

Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda

Text vigent a 19/10/2026

Fórmula de signatura

Generat el 19/10/2026 a les 00:00

Dades fins al BOPA del 14/10/2026

Pàgina viva: bopa.mca.ad/conveni/1929-04-20/falsificacio-moneda-1929/formula

Text consolidat de treball, no oficial. Elaborat per MCA Assessors a partir del Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. En cas de discrepància, mana el BOPA. Les notes d'elaboració pròpia estan pendents de revisió professional. No constitueix assessorament jurídic ni fiscal.

Versió actualitzada

Fórmula de signatura

En testimoni de la qual cosa, els plenipotenciaris més amunt esmentats han signat aquest Conveni. Fet a Ginebra, el dia vint d'abril de mil nou-cents vint-i-nou, en un sol exemplar, que queda dipositat en els arxius de la Secretaria de la Societat de Nacions, i del qual les còpies certificades conforme seran lliurades a tots els membres de la Societat de Nacions i als estats no membres a què fa referència l'article 20. Situació del Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, signat a Ginebra el 20 d'abril de 1929 Entrada en vigor: 22 de febrer de 1931, de conformitat amb l'article 25 Ratificacions o adhesions definitives Alemanya 3 d'octubre de 1933 Antiga Iugoslàvia 24 de novembre de 1930 Àustria 25 de juny de 1931 Bèlgica 6 de juny de 1932 Brasil 1 de juliol de 1938 a Bulgària 22 de maig de 1930 Colòmbia 9 de maig de 1932 Cuba 13 de juny de 1933 Dinamarca 11 de febrer de 1931 Equador 25 de setembre de 1937 a Espanya 28 d'abril de 1930 Estònia 30 d'agost de 1930 a Finlàndia 25 de setembre de 1936 a Grècia 19 de maig de 1931 Hongria 14 de juny de 1933 Irlanda 24 de juliol de 1934 a Itàlia 27 de setembre de 1935 Letònia 22 de juliol de 1939 a Mèxic 30 de març de 1936 a Mònaco 21 d'octubre de 1931 Noruega 2 Vistes les disposicions de l'article 176, apartat 2, del Codi penal ordinari noruec i l'article 2 de la Llei noruega sobre l'extradició de malfactors, l'extradició prevista a l'article 10 d'aquest Conveni no es pot concedir pel delictes esmentats a l'article 3, apartat 2, en el cas que la persona que posa en circulació una moneda falsa l'hagi rebut de bona fe. 16 de març de 1931 Països Baixos 30 d'abril de 1932 Polònia 15 de juny de 1934 Portugal 18 de setembre de 1930 Romania 7 de març de 1939 Txecoslovàquia 12 de setembre de 1931 Turquia 21 de gener de 1937 a Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques 3 13 de juliol de 1931 Signatures encara no seguides de ratificació Albània Estats Units d'Amèrica Índia Tal com estableix l'article 24 del Conveni, aquesta signatura no inclou els territoris de cap príncep ni cap sota la sobirania de Sa Majestat. Japó Luxemburg Panamà Xina Actes posteriors a la data en què el secretari general de l'Organització de les Nacions Unides assumeix les funcions de dipositari Participant 4,5 Ratificació, adhesió (a), successió (d) Algèria 6 17 de març de 1965 a Antiga República Iugoslava de Macedònia 7 de març del 2005 d Austràlia 5 de gener de 1982 a Bahames 9 de juliol de 1975 d Benín 17 de març de 1966 a Bielorrússia 23 d'agost del 2001 d Burkina Faso 8 de desembre de 1964 a Costa d'Ivori 25 de maig de 1964 a Croàcia 30 de desembre del 2003 d Egipte 15 de juliol de 1957 a Eslovàquia 28 de maig de 1993 d Eslovènia 9 de maig del 2006 d Fiji 25 de març de 1971 d Filipines 5 de maig de 1971 a França 28 de març de 1958 Gabon 11 d'agost de 1964 a Geòrgia 20 de juliol del 2000 a Ghana 9 de juliol de 1964 a Illes Salomó 3 de setembre de 1981 d Indonèsia 7 3 d'agost de 1982 a Iraq 14 de maig de 1965 a Israel 10 de febrer de 1965 a Kenya 10 de novembre de 1977 a Kuwait 9 de desembre de 1968 a Líban 6 d'octubre de 1966 a Libèria 19 de setembre del 2005 a Lituània 2 d'abril del 2004 a Luxemburg 14 de març del 2002 Malàisia 8 4 de juliol de 1972 a Malawi 18 de novembre de 1965 a Mali 6 de gener de 1970 a Marroc 9 4 de maig de 1976 a Maurici 18 de juliol de 1969 d Níger 5 de maig de 1969 a Perú 11 de maig de 1970 a Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord 28 de juliol de 1959 República Àrab Síria 11 14 d'agost de 1964 República Txeca 9 de febrer de 1996 d San Marino 18 d'octubre de 1967 a Santa Seu 1 de març de 1965 a Senegal 25 d'agost de 1965 a Singapur 12 de febrer de 1979 d Sri Lanka 2 de juny de 1967 a Sud-àfrica 28 d'agost de 1967 a Suècia 15 de març del 2001 a Suïssa 30 de setembre de 1948 Tailàndia 6 de juny de 1963 a Togo 3 d'octubre de 1978 a Uganda 15 d'abril de 1965 a Xipre 10 de juny de 1965 a Zimbabwe 1 de desembre de 1998 d Declaracions i reserves (Llevat que s'indiqui el contrari, la data de recepció és la de la ratificació, l'adhesió o la successió.) Bielorrússia Declaració: "La República de Bielorrússia no està obligada per la reserva a l'article 20 del Conve-

ni, relatiu a les modalitats de comunicació de l'instrument de ratificació al dipositari, ni per la declaració relativa a l'article 19 del Conveni, pel que fa al no- reconeixement de la jurisdicció del Tribunal Permanent de Justícia Internacional i el recurs a tot altre procediment arbitral que el del Tribunal esmentat com a mitjà per resoldre les controvèrsies entre els estats, formulades per la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques en el moment de la signatura del Conveni." Luxemburg Declaració: "El procurador general de l'Estat està designat per fer la funció d'oficina central en el sentit de l'article 12 del Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, signat a Ginebra el 20 d'abril de 1929. La designació del procurador general de l'Estat com a oficina central és sense perjudici de l'execució de les missions especificades als articles 12 a 16 del Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda o en els actes legislatius comunitaris relatius a la protecció de l'euro contra la falsificació de moneda, per les autoritats o els organismes nacionals legalment habilitats, amb reserva de les modalitats que el procurador general de l'Estat ha de determinar, si escau, en la seva qualitat d'oficina central." Notificacions en virtut dels articles 12 i 16 (Llevat que s'indiqui el contrari, la data de recepció és la de la ratificació, l'adhesió o la successió.) Alemanya Àustria Bèlgica 2 de març del 2006 Bèlgica, estat membre de la Unió Europea, ha atorgat a l'Oficina Europea de Policia (Europol) un mandat per lluitar contra la falsificació de l'euro. Per tal de millorar l'eficàcia del Conveni de Ginebra de 1929, Bèlgica executarà en el futur les seves obligacions de la manera següent:

1. Pel que fa a la falsificació de l'euro, l'Europol exerceix, en el marc de l'objectiu fixat per l'acte del Consell del 26 de juliol de 1995 de creació de l'Oficina Europea de Policia (Conveni Europol) [JOC 316, del 27 de novembre de 1995], les funcions següents que incumbeixen a una oficina central en el sentit dels articles 12 a 15 del Conveni de Ginebra de 1929. 1.1. L'Europol centralitza el tractament, de conformitat amb el Conveni Europol, de totes les dades susceptibles de facilitar les investigacions, la prevenció i la repressió de la falsificació de moneda euro i transmet tota la informació sense demora a les oficines centrals nacionals dels estats membres. 1.2. De conformitat amb el Conveni Europol, concretament amb l'article 18, i amb l'acta del Consell del 12 de març de 1999 que estableix les normes relatives a la transmissió de dades personals per part de l'Europol a estats i institucions terceres [JOC 88, del 30 de març de 1999, acta del Consell modificada per l'acta del 28 de febrer del 2002 (JOC 76, del 27 de març del 2002)], l'Europol s'adreça directament a les oficines centrals dels estats tercers per tal d'executar les obligacions esmentades als punts 1.3, 1.4 i 1.5 d'aquesta declaració. 1.3. Sempre que ho consideri oportú, l'Europol lliura a les oficines centrals dels països tercers una sèrie d'exemplars d'euros autèntics. 1.4. L'Europol notifica regularment a les oficines centrals dels estats tercers les noves emissions de moneda i la retirada de moneda, i facilita tota la informació necessària. 1.5. Excepte en els casos d'interès exclusivament local, l'Europol, sempre que ho consideri oportú, notifica a les oficines centrals dels estats tercers: Els descobriments d'euros imitats o falsificats. La notificació de la imitació o de la falsificació s'acompanya d'una descripció tècnica de les monedes falses emesa exclusivament per l'organisme d'emissió els bitllets del qual han estat falsificats. Es comunica una fotografia o, si és possible, un exemplar de bitllet fals. En casos d'urgència, les autoritats de la policia poden lliurar discretament a les oficines centrals dels estats interessats un informe i una descripció sumària, sense perjudici de l'informe i de la descripció tècnica esmentats. Els detalls relatius al descobriment de les imitacions, indicant si ha estat possible l'embarcament de la integralitat de la moneda falsa posada en circulació. 1.6. L'Europol participa en conferències sobre la falsificació de l'euro en qualitat d'oficina central per als estats membres, en el sentit de l'article 15 del Conveni de Ginebra. 1.7. Quan l'Europol no es trobi en mesura d'ex-

cutar les obligacions esmentades als punts 1.1 a 1.6 de conformitat amb el Conveni Europol, les oficines centrals nacionals dels estats membres romanen competents.

2. Pel que fa a la falsificació de totes les altres monedes i a les funcions que incumbeixen a una oficina central que no han estat delegades a l'Europol en virtut de l'apartat 1, les competències actuals de les oficines centrals nacionals són mantingudes. Els estats següents han formulat la mateixa notificació que la que figura sota Bèlgica Dinamarca Eslovàquia Estònia Finlàndia França Grècia Irlanda Itàlia Luxemburg Països Baixos Polònia Portugal República Txeca Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord 9 de febrer del 2006 Xipre Letònia 9 de juny del 2005 Autoritat central: Departament de la Policia Econòmica de la Central Criminal Departament de Policia de la Policia Nacional Stabu iela 89, Riga, LV-1009 Letònia Telèfon: + 371 7208 663 Fax: + 371 7208 706 Adreça electrònica: epb@vp.gov.lv Lituània "[...], de conformitat amb l'article 12 del Conveni esmentat, que el Parlament de la República de Lituània designa el Departament de Policia, responsable davant del Ministeri de l'Interior de la República de Lituània, com l'oficina central encarregada de complir les obligacions imposades pel Conveni; [...] a l'efecte de l'aplicació de l'apartat 4 de l'article 16 del Conveni, que el Parlament de la República de Lituània declara que les comissions rogatòries, en virtut de l'article 16, han de ser transmeses a les seves autoritats únicament per l'intermediari de la seva oficina central." Adhesions pel que fa als territoris Països Baixos 22 de març de 1954 Antilles Holandeses i Surinam Regne Unit 13 d'octubre de 1960 Antigua, Bahames (illes), Bassoutoland, Bermudes (illes), Betchouanaland (protectorat de), Borneo del Nord, Dominica (illa de la), Falkland (illes), Federació de Rhodèsia i Nyasalàndia, Fiji (illes), Gàmbia, Gibraltar, Gilbert i Ellice (illes), Grenada (illa de la), Guaiana Britànica, Hondures Britànica, Illes Verges Britàniques, Jamaica, Kenya, Maurici (illa), Montserrat, Uganda, Saint Christopher i Nevis i Anguilla, Saint Vincent, Saint Lucia, Salomó britàniques (illes), Sarawak, Sierra Leone, Singapur (Estat de), Swazilàndia, Tanganyika, Trinitat, Zanzíbar 7 de març de 1963 Barbados i les seves dependències Notes

1. Segons una declaració formulada pel Govern danès en ratificar el Conveni, aquest només té efecte, pel que fa a Dinamarca, a l'entrada en vigor del Codi penal danès del 15 d'abril de 1930. Atès que aquest Codi va entrar en vigor l'1 de gener de 1933, el Conveni té efecte, per a Dinamarca, a partir de la mateixa data.

2. La reserva de Noruega, que no ha provocat cap objecció per part dels estats als quals ha estat comunicada de conformitat amb l'article 22, ha de considerar-se acceptada.

3. Instrument dipositat a Berlín.

4. En una notificació rebuda el 21 de febrer de 1974, el Govern de la República Democràtica Alemanya indicava que la República Democràtica Alemanya havia declarat la reaplicació del Conveni a comptar del 6 de juny de 1958. En aquest sentit, el secretari general va rebre, el 2 de març de 1976, la comunicació següent del Govern de la República Federal d'Alemanya: El Govern de la República Federal d'Alemanya declara, respecte de la comunicació de la República Democràtica Alemanya, del 31 de gener de 1974, relativa a l'aplicació a partir del 6 de juny de 1958 del Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, del 20 d'abril de 1929, que en les relacions entre la República Federal d'Alemanya i la República Democràtica Alemanya l'efecte d'aquesta declaració no es remunta més enllà del 21 de juny de 1973. Posteriorment, en una comunicació rebuda el 17 de juny de 1976, el Govern de la República Democràtica Alemanya va declarar: "El Govern de la República Democràtica Alemanya opina que, de conformitat amb les regles aplicables del dret internacional i de la pràctica internacional dels

estats, la normativa relativa a la reaplicació dels acords conclosos en virtut del dret internacional és una qüestió que depèn de la competència interior dels estats successors interessats. Consegüentment, la República Democràtica Alemanya té el dret de determinar la data de reaplicació del Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, del 20 d'abril de 1929, en què se'n declara part per la via de la successió."

5. La República del Vietnam s'havia adherit al Conveni i al

Redacció vigent des del 01/01/2008 · text original · [Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda](#) (BOPA 2007-04-25)

COM CITAR-LO

Fórmula de signatura de la Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda, en la redacció vigent a 19/10/2026.

Historial de versions

1. **01/01/2008** → vigent · text original · Conveni internacional per a la repressió de la falsificació de moneda · [BOPA 2007-04-25](#)